

institutionerne, og derefter kan kommunerne lukke dem.

Hr. Knud Erik Kirkegaard talte om, at kommunerne ville have en interesse i at bevare en institution, selv om de ikke havde nogen borgere på institutionen, fordi den jo ville give arbejdspladser. Men hr. Knud Erik Kirkegaard svarede ikke på spørgsmålet: Hvis nu der står en eller to pladser tomme, det koster kommunen 1-2 mio. kr., den har ikke selv nogen borgere på institutionen, hvad skulle så gøre den kommune interesseret i at holde institutionen åben, når det koster den så mange penge, som den så skal tage fra andre områder, hvor den ellers kunne yde service til egne borgere? Det problem er der overhovedet ikke taget højde for i regeringens »Det nye Danmark«.

Så har man talt meget om, at fremover vil der kun være ét sted at henvende sig, men det blev meget tydeligt i hr. Knud Erik Kirkegaards svar, at sådan bliver det ikke i virkelighedens verden. Det var bare sådan rent billedlig talt, at der ville blive ét sted, reelt ville der stadig være masser af forskellige steder, man skulle henvende sig. Reelt er der heller ikke i regeringens »Det nye Danmark« overhovedet taget højde for, at kommunerne skal ændre forvaltningen, hvis man fremover skulle have en mere enkel service for borgerne, Nej, borgerne kommer fremover lige så meget i klemme, som de gør i dag. Så regeringens »Det nye Danmark« er stadig kun for de rigeste, dem, der skal tjene på privatiseringen, dem, der i forvejen kan klare sig selv.

Alle de mange hundredtusinder offentligt ansatte får heller ikke den store tryghed ved det udspil, der ligger. De får sikkerhed for, at når opgaverne bliver flyttet, så bliver de flyttet med, men derefter kan kommune og stat så fyre dem for at opnå de stordriftsfordele, der skal til for at finansiere hele omlægningen.

Samtidig ligger det også klart, at der bliver mange flere kommunale selskaber, så det, der altså lægges op til her fra regeringen og fra Dansk Folkeparti, er, at vi skal have mange flere kasser, et meget mere uigennemskueligt system, mindre demokrati, der vil blive langt mere kassetænkning, langt mere kortsigtet økonomisk tænkning.

Hele udligningsreformen er også væk. Det indgår slet ikke, at der skal være udligning mellem rige og fattige områder i Danmark. Så det, der ligger her fra regeringens side, vil klart være et stort tilbageskridt i forhold til i dag.

Derfor vil vi også holde Socialdemokratiet fast på, at hvis regeringen vælger at gennemføre sit udspil med Dansk Folkeparti, så skal det ændres efter næste valg. Vi skal ikke have et samfund, der bygger på privatisering og markedsstyring, vi skal sikre, at vi igen får demokrati, hvis regeringen og Dansk Folkeparti vælger at afskaffe det med den reform, de overvejer at indføre.

Danmark er et af de rigeste lande i verden. Vi har 800.000, der står uden for arbejdsmarkedet, men vi har alle muligheder for at udvikle velfærden, hvis vi vælger at satse på det, hvis vi vælger at satse på at udbygge demokratiet, vælger at satse på at fjerne kassetænkningen, tænke i helheder og tænke i mennesker i stedet. Så kunne vi skabe et helt utrolig rigt og godt samfund, men regeringen vælger altså at gå den modsatte vej. Det synes vi er en helt forkert vej at gå, og det glæder os, at det med debatten i dag er blevet så klart, hvad forskellen er på, hvad regeringen vil, og hvad vi andre vil.

Ole Stavad (S):

Jeg havde sådan set forventet, at indenrigs- og sundhedsministeren ville have beriget os med nogle bemærkninger til nogle af de spørgsmål, vi har stillet.

Derfor er det eneste, jeg skal gøre, bare i kort form at gentage et tema, som jeg synes vi har et behov for at få noget større klarhed over og ikke kun herinde. Det gælder også de kommuner, der nu sidder og overvejer, hvad det så er, de skal gøre, hvad det er, de skal begynde at forberede sig på. For selv om ting ikke er afklaret herinde, så ved vi jo alle sammen, at der har været høj aktivitet, og at det i sagens natur optager en utrolig masse mennesker. Jeg kan næsten ikke mindes en sag, hvor så mange har været så optaget af et enkelt tema i så lang tid, som tilfældet har været her.

Kl. 16.25

Fordi jeg nu har det kommunale område som et hovedområde, har jeg selvfølgelig også haft mere med det at gøre end så mange andre, men det er noget, der optager utrolig mange.

Det er et spørgsmål, hvad det så er for nogle valgmuligheder, kommunerne har, med det udspil, regeringen kom med i tirsdags, altså for en god uge siden. Det er derfor et spørgsmål om kattleum, som det er blevet døbt. Spørgsmålet er: Hvad skal der til, for at en lille kommune er bæredygtig? Har regeringen nogle kriterier, en vægt, man vil veje de pågældende kommuner